

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การเสนอผลการวิจัยเชิงทดลองเรื่อง "การพัฒนาความสามารถในการเขียนเจอร์นัล
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3" มีสาระโดยสรุปดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเจอร์นัล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานของการวิจัย

คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนเจอร์นัลของนักเรียนหลังได้รับการสอนการเขียน
เจอร์นัลจะมีค่าสูงกว่าคะแนนเกณฑ์ที่กำหนด คือร้อยละ 12 ของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการ
เขียนเจอร์นัลก่อนได้รับการสอน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร วารสาร ตำรา สิ่งพิมพ์ หลักสูตร
ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) แผนการสอนต่าง ๆ คู่มือการ

สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

2. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานด้านแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และขั้นตอนที่สำคัญของการสอนการเขียนเจอร์นัล

3. คัดเลือกตัวอย่างประชากร

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนวัดควนวิเศษ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตรัง จำนวน 166 คน

3.2 ตัวอย่างประชากร ที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวน 20 คน ซึ่งเป็นตัวอย่างประชากรที่มีความเต็มใจ และสมัครใจที่จะเรียนการสอนการเขียนเจอร์นัล

4. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สร้างแบบสอบความสามารถในการเขียนเจอร์นัลจำนวน 2 ฉบับ พร้อมทั้งกำหนดวิธีการประเมินความสามารถในการเขียนเจอร์นัล นำไปเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบและให้คำแนะนำ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่างประชากรจริงจำนวน 20 คน

5. สร้างเอกสารการสอนซึ่งประกอบด้วยแนวการสอน หัวข้อเรื่องของเจอร์นัล และแบบบันทึกข้อบกพร่องในการเขียนเจอร์นัล นำไปเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบและให้คำแนะนำ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ก่อนการทดลองให้ตัวอย่างประชากรทำแบบสอบความสามารถในการเขียนเจอร์นัลฉบับที่ 1 เพื่อประเมินความสามารถในการเขียนของเจอร์นัลของนักเรียน และคำนวณค่าคะแนนเกณฑ์หลังการทดลอง

2. ดำเนินการทดลองตามกิจกรรมการสอนการเขียนเจอร์นัล เป็นเวลาประมาณ 4สัปดาห์ ๑ ละ 5 วัน คือ วันจันทร์ - วันศุกร์ นอกเวลาเรียนปกติ ในช่วงเวลา 15.30-16.30 น วันละ 3 คาบ ต่อ 1 ครั้ง รวมทั้งสิ้นใช้เวลา 63 คาบ (21 ชั่วโมง) โดยเริ่มดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ตั้งแต่วันที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2540 ถึงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2540

3. หลังเสร็จสิ้นการทดลอง ให้ตัวอย่างประชากรทำแบบสอบความสามารถในการเขียนเจอร์นัลฉบับที่ 2 แล้วประเมินความสามารถในการเขียนของนักเรียน

4. เก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมจากแบบบันทึกข้อบกพร่องในการเขียนเจอร์นัล เพื่อนำผลมาประกอบการสรุป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความสามารถในการเขียนเจอร์นัลของนักเรียนทั้งก่อนและหลังการทดลอง
2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนเจอร์นัลหลังการทดลองกับคะแนนเกณฑ์ โดยการทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า

คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนเจอร์นัลหลังการทดลองสูงกว่าคะแนนเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือสูงกว่าร้อยละ 12 ของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนเจอร์นัลก่อนการสอน

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเจอร์นัลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการเขียนเจอร์นัลหลังการทดลองสูงกว่าคะแนนเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือร้อยละ 12 ของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนเจอร์นัล นอกจากนี้จากแบบบันทึกข้อบกพร่องในการเขียนเจอร์นัลของนักเรียนยังพบว่า นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำได้มากขึ้น ระมัดระวังในการใช้ภาษาเขียนมากขึ้น ลดการใช้คำฟุ่มเฟือย ลดการเขียนคำตกหล่น เขียนประโยคได้ค่อนข้างสมบูรณ์ ใช้ส่วนขยายและเรียงลำดับคำในประโยคได้ถูกต้องขึ้น สามารถเขียนสื่อความได้ค่อนข้างดี และพยายามเขียนวันวรรคตอน ถ่ายทอดเรื่องราวได้ค่อนข้างชัดเจน เรียบเรียงความคิดได้ดี ไม่สับสน ดายมือค่อนข้างดี น่าอ่าน และสะอาด

ผลการวิจัยดังกล่าวนี้มีสาเหตุมาจากประเด็นต่อไปนี้

1. การสอนการเขียนเจอร์นัลในนานาวิจัยครั้งนี้ นักเรียนได้รับการสอนและฝึกฝนการเขียนอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาประมาณ 4 สัปดาห์ ๆ ละ 5 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวม 21 ชั่วโมง ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เคอร์บี และไลเนอร์ (Kirby and Liner, 1981) ที่ว่า การจัดให้นักเรียนฝึกเขียนอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ เปรียบเสมือนนักวิ่งจะต้องซ้อมวิ่งเสมอ ๆ นั้น จะช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ และ บุญศิริ ผ่องอักษร (2524) กล่าวว่า ความสามารถในการเขียนจะเกิดได้ต้องอาศัยการฝึกฝน

2. ข้อบกพร่องในการเขียนเจอร์นัลของนักเรียนได้รับการปรับปรุงและแก้ไขทุกครั้ง การสอนการเขียนเจอร์นัลนั้น นักเรียนสามารถเขียนโดยไม่ต้องคำนึงถึงรูปแบบการเขียน ความถูกต้องของหลักภาษา เช่น คำ ประโยค หรืออื่น ๆ หลังจากนั้นผู้วิจัยต้องวัดและประเมินการเขียนเพื่อวิเคราะห์ข้อบกพร่องของนักเรียน แล้วนำผลการวิเคราะห์ไปปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น การปรับปรุงและแก้ไขกระทำโดยเขียนชมเชยและแก้ไขลงในงานเขียนของนักเรียน และสอนเนื้อหาที่ถูกต้องจากการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการสอนครั้งต่อไป การกระทำดังกล่าวนี้สอดคล้องกับข้อเสนอแนะในการสอนเขียนของ สมพร มั่นตะสูตร (2526) ที่กล่าวว่า เมื่อพบข้อบกพร่องครูต้องแก้ไขเป็นลายลักษณ์อักษรให้นักเรียนทุกคน และนำข้อบกพร่องมาเสนอหน้าชั้นพร้อมแก้ไขให้ดูเป็นแบบอย่าง และกรรณิการ์ พวงเกษม (2535) กล่าวว่า ครูควรบันทึกข้อผิดพลาดไว้เพื่อจะได้จัดกิจกรรมฝึกข้อผิดพลาดในโอกาสต่อไป

3. ในการเรียนการสอนแต่ละครั้ง นักเรียนได้ร่วมฝึกฝนและแก้ไขส่วนที่บกพร่องในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเล่นเกม การแต่งประโยค การเขียนคำที่ถูกต้อง และอื่น ๆ การเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านี้ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการฝึกหัดด้วยตนเอง ซึ่งลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับหลักการสอนภาษาของ กรรณิการ์ พวงเกษม (2535) ได้กล่าวว่า การได้ทำกิจกรรมด้วยตนเองจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ เพราะมีประสบการณ์ตรง

4. ผู้วิจัยใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนที่สร้างความสนใจของนักเรียน เช่น รูปภาพ บัตรภาพ เกมการแข่งขัน นิทาน เป็นต้น ซึ่งช่วยให้นักเรียนกระตือรือร้นที่จะเรียน ส่งผลให้ความสามารถในการเรียนรู้ทางการเขียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น ดังที่ สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทริมพรรย์ (2526) กล่าวว่า ในการสอนทักษะการเขียนที่จะให้ได้ผลดีนั้น ครูควรจะใช้สื่อการสอนประกอบด้วย เพราะสื่อการสอนนอกจากช่วยสร้างความสนใจแล้ว ยังช่วยให้นักเรียนเข้าใจ

บทเรียนเร็วและลึกซึ่งยิ่งขึ้น สำหรับการใช้เกมประกอบการสอนนั้น แนน้อย เพียรสุขสวัสดิ์ (2526) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้เกมกับการสอนแบบธรรมชาติ พบว่า การสอนโดยใช้เกมทำให้นักเรียนมีความคงทนในการจำ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบธรรมชาติ

5. นักเรียนมีอิสระในการเลือกเรื่องที่จะเขียนเจอร์นัลตามความสนใจและประสบการณ์ของนักเรียน นั้นแสดงว่า นักเรียนมีเนื้อหาที่จะเขียน และได้ฝึกเขียนอย่างอิสระ ซึ่งกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเขียน และสามารถเขียนถ่ายทอดได้ปริมาณมาก การเขียนในปริมาณมากจะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนา ปรับปรุงคุณภาพการเขียนของตน สอดคล้องกับแนวคิดของ สมพร มั่นตะสูตร (2526) ที่กล่าวว่า การสอนเขียนนั้น ควรควรให้นักเรียนเลือกเรื่องที่จะเขียนด้วยตนเอง และ วรณี โสมประยูร (2539) ได้กล่าวว่า กิจกรรมที่ให้นักเรียนฝึกเขียนโดยทั่วไปควรเป็นเรื่องที่มีประสบการณ์มาก่อน จึงจะสามารถเขียนได้ดี

6. ความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนและครู แสดงถึงบรรยากาศในชั้นเรียนที่อบอุ่น กล่าวคือ ขณะที่นักเรียนเขียน นักเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมกลุ่มกับเพื่อน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดหรือซักถามกันภายในกลุ่ม บางครั้งนักเรียนอาจซักถามครู ขณะเดียวกันครูทำหน้าที่เสมือนพี่เลี้ยงคอยช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่นักเรียน ซึ่งลักษณะดังกล่าวช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอบอุ่น สบายใจ สามารถพัฒนาการเขียนได้มากขึ้น ดังที่ วรณี โสมประยูร (2539) กล่าวว่า นักเรียนจะเขียนได้ดีจะต้องอยู่ในบรรยากาศที่ทำให้รู้สึกสบายใจ อบอุ่นใจ เป็นตัวของตัวเอง มีอิสระ และมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนและครู

7 ขณะที่นักเรียนเขียนเจอร์นัล ถ้านักเรียนมีปัญหาในการเขียน คำ ประโยค หรือปัญหาอื่น ๆ นักเรียนในกลุ่มสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ เช่น ช่วยกันคิด ปรึกษา อภิปราย แสดงความคิดเห็น ค้นหาจากพจนานุกรม หรือซักถามครู ได้ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนได้ฝึกเขียนคำ ประโยค หรือหลักเกณฑ์ทางภาษาที่ถูกต้อง มีความมั่นใจในการเขียน และพัฒนาความสามารถในการเขียนได้ดีขึ้น ดังที่ กรรณิการ์ พวงเกษม (2535) กล่าวว่า การสอนภาษานั้น แต่ละครั้งที่ผู้เรียนฝึกทำบทเรียน ควรมีความมั่นใจว่าตนทำถูกต้อง นอกจากนี้การช่วยเหลือร่วมมือกันภายในกลุ่มดังกล่าวแล้วมีลักษณะเช่นเดียวกับการเรียนแบบร่วมมือ ซึ่งช่วยให้การเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังงานวิจัยของ บุษบา ไชคช่วยชู (2537) เรื่อง ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์สูงทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

กล่าวว่า วิธีการเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีเรียนที่เน้นทักษะการคิด นักเรียนได้มีโอกาสอภิปรายแสดงความคิดเห็น ก่อนที่จะลงมือเขียน ในสภาพการทำงานที่มีลักษณะการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นการเพิ่มพูนความรู้

8. นักเรียนได้รับกำลังใจ และการเสริมแรงจากการตรวจผลงานเขียนของครูทุกครั้ง กล่าวคือ ครูจะไม่ขีดถูก ผิด หรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในส่วนที่นักเรียนเขียนผิด แต่ครูจะเขียนชมเชย ดิชมนักเรียนอย่างนุ่มนวล ไม่เขียนคำกล่าวที่ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการทำผิด กลัว ห้อแท้ ไม่คัดค้านความคิดของนักเรียน แม้ว่าครูจะไม่เห็นด้วยก็ตาม นอกจากนี้ครูยังให้คะแนนลงในงานเขียน โดยให้ 1 คะแนนต่อ 1 บรรทัด ดังนั้นนักเรียนจะมีโอกาสได้คะแนนมากหากนักเรียนเขียนได้หลาย ๆ บรรทัด การกระทำเช่นนี้ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดกำลังใจที่จะฝึกเขียนต่อไป ส่งผลให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการเขียนของตนได้อย่างเต็มที่ ดังที่ สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทรมพรรย (2526) ได้เสนอหลักสำคัญในการสอนเขียนที่ดีว่า ครูควรพยายามใช้กลวิธีจูงใจ และเสริมแรง จิตต์นิภา ศรีไสย์ และ อัจจิมา เทวกุล (2526) กล่าวว่า ครูควรให้คำติชมเกี่ยวกับงานเขียนนั้น ๆ เพื่อให้นักเรียนได้เกิดกำลังใจ และแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองได้ถูกต้อง และวรรณิ โสมประยูร (2539) ได้กล่าวว่า การเสริมแรงด้วยวิธีการต่าง ๆ เป็นสิ่งที่จำเป็น เพื่อให้นักเรียนมีกำลังใจในการฝึกการเขียน

9. ตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้มีความสนใจ และสมัครใจที่จะพัฒนาความสามารถในการเขียนของตน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการกระตุ้นให้นักเรียนเขียนได้ดีขึ้น ดังที่ วรรณิ โสมประยูร (2539) กล่าวว่า ความสนใจของนักเรียนมีความจำเป็นในการพัฒนาการเขียน

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การสอนการเขียนเจอร์นัลช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของนักวิจัยหลายท่าน เช่น โอลด์เซน (Olsen, 1991) พาทริเซีย (Patricia, 1992) และ คูก (Cook, 1993) ซึ่งใช้การสอนการเขียนเจอร์นัลเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน และได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูผู้สอนภาษาไทย ทุกระดับชั้นควรให้ความสำคัญกับการเขียน เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะที่ยาก จะต้องใช้เวลาในการฝึกฝน และต้องฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นครูควรฝึกให้นักเรียน

เขียนเจอร์นัลบ่อยครั้ง โดยเริ่มตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลขึ้นไป ซึ่งจะมีผลช่วยส่งเสริมพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนได้อย่างเต็มที่

2. ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ควรนำการสอนการเขียนเจอร์นัลไปใช้ในการเรียนการสอน โดยการสอนซ่อมเสริมในช่วงนอกเวลาเรียน หรือในวิชาซ่อมเสริม หรืออาจมอบหมายให้นักเรียนเขียนเจอร์นัลที่บ้านเป็นครั้งคราวในสัปดาห์บ้าน ซึ่งมีผลทำให้นักเรียนได้รับความสนุกสนานและมีความกล้าในการเขียน และประการสำคัญคือ มีผลทำให้นักเรียนมีความสามารถพัฒนาทักษะการเขียน

3. ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กระตุ้น ระวัง ให้นักเรียนเกิดความรักและสนใจที่จะเขียนเจอร์นัล เช่น จัดการประกวดผลงานการเขียนที่ตีระหว่างเพื่อนนักเรียนในชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเขียน ทั้งยังเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันด้วย

4. สำหรับการให้คำติชมแก่นักเรียนนั้น ครูผู้สอนควรมีความรู้เกี่ยวกับการเขียนเป็นอย่างดี และเข้าใจหลักการให้แรงจูงใจและแรงเสริมแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเขียน

5. ครูอาจนำการสอนการเขียนเจอร์นัลไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจากการสอนการเขียนเจอร์นัลสามารถช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในทักษะการเขียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

อย่างไรก็ตามข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้นจะประสบผลสำเร็จได้ จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่าย ทั้งจากตัวนักเรียน ครู ผู้บริหาร และผู้ปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้สอนภาษาควรทุ่มเทกำลังใจ กำลังกาย กำลังความคิดและสละเวลาอย่างเต็มความสามารถ และสม่ำเสมอ เพื่อช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในทักษะการเขียนตามศักยภาพของแต่ละคนอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการสอนการเขียนเจอร์นัลในระดับชั้นอื่น ๆ
2. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการสอนการเขียนเจอร์นัลในวิชาภาษาอังกฤษ

3. ควรทำการวิจัย โดยใช้การสอนการเขียนเจอร์นัลเพื่อเป็นพื้นฐานในการเขียนเรียงความที่ดีต่อไป

4. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้การสอนการเขียนเจอร์นัลกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กลาง และต่ำ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย